

Tolerancija mokykloje

Kiekvienais metais, lapkričio 16-ąją dieną yra minima Tarptautinė tolerancijos diena. Šiai dienai paminėti yra organizuojami įvairūs renginiai, šventės, kurių tikslas atkreipti visuomenės dėmesį į skirtingų nuomonių, skirtingų tautybių žmonių, sergančiųjų ir turinčių problemų (alkoholio, narkomanijos) toleranciją. Taip pat yra aktualu skatinti toleranciją mokyklose, ne tik mokinių, bet ir mokytojų tarpe.

Tolerancija (lot. *tolerantia* – kantrybė). Toleranciją galima įvardinti kaip prievartos nenaudojimas prieš religijos, filosofines, ideologines doktrinas arba tolerancija – tai pakantumas skirtingoms pažiūroms, įsitikinimams, priešingai nuomonei, elgesiui. Kiekvienas iš mūsų tikriausiai ne kartą esame girdėję: „Su kitais elkis taip, kaip pats norėtum, kad su tavimi kiti elgtųsi“. Kitais žodžiais tariant, būk malonus ir tolerantiškas, jeigu nori, kad tau kiti, tokie taip pat būtų. Deja, mokyklose, kaip ir visuomenėje šios frazės taip ir lieka žodžiais. Yra atlikta nemažai tyrimų, analizuojančių mokinių pakantumą kitų tautybių, rasių, religijų, papročių žmonėms. Tačiau kiekvienas iš jų tik patvirtina liūdną realybę – esame netolerantiški, kitokiems nei mes patys.

Šiais laikais vis daugiau į bendrojo lavinimo mokyklas yra integruojama mokinių, turinčių fizinių ar lengvų psichinių sveikatos sutrikimų. Tai yra labai pagirtina, kad stengiamasi padėti likimo nuskriaustiems vaikams, tačiau mūsų mokyklose vis dar gajus stereotipinis požiūris: jeigu tu atrodai, mąstai ar elgiesi kitaip, vadinasi esi kitoks ir aš su tavimi nenoriu bendrauti; ir tai dažnai stebima ne tik tarp mokinių, tačiau ir tarp mokytojų. Tarkime mokiniui sunkiai sekasi matematika, žinoma mokytoja jam rašo prastus pažymius, tačiau metams bėgant mokinys susigriebia, pasimoko ir jau daug lengviau sprendžia uždavinius, bet mokytoja vis vien kaip ir seniau, rašo ne ką geresnius pažymius, net neatkreipdama dėmesio, kokią pažangą padarė jos mokinys. Apmaudu, bet tokių atvejų vis dar nemažai pasitaiko ir šiuolaikinėse mokyklose, o ką jau kalbėti apie pačius vaikus.

Tad norėdami sukurti tolerantišką aplinką, pirmiausiai turime pradėti nuo savęs. Bendraudami su žmonėmis stenkimės būti nuoširdesni, atviresni taip pat iš pirmo karto nespręsti apie žmogaus vidų, su juo net nepabendravę ilgesnį laiką.

Parengė visuomenės sveikatos specialistė Eglė Orechovienė